

Lovforslag nr. L 211. Fremsat den 25. februar 1993 af Svend Erik Hovmand (V), Else Winther Andersen (V), Erik Larsen (V), Karen Højte Jensen (KF), Kirkegaard (KF) og Torben Rechendorff (KF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, lov om udskrivning af skat til amtskommunen og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner

(Ophævelse af grundskyld for erhvervsjendomme og fastsættelse af den kommunale og amtskommunale grundskyldpromille)

§ 1

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, som ændret ved lov nr. 481 af 24. juni 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Der svares ikke kommunal grundskyld af ejendomme, der efter vurderingsrådets bestemmelse må anses for benyttet til erhvervsmæssigt formål.

Stk. 4. Hvis kun en del af en ejendom anvendes til erhvervsmæssigt formål, omfatter bestemmelsen i stk. 3 alene den del af grundværdien, der kan henføres til dette formål.

Stk. 5. Hvis en ejendom som følge af ændring i anvendelsen overgår til eller ophører med at skulle svare grundskyld efter bestemmelserne i stk. 3 og 4, sker dette med udgangen af det kvartal, hvori ændringen efter vurderingsrådets bestemmelse anses at have fundet sted.«

2. I § 2, stk. 1, ændres »jf. § 1, stk. 2« til: »jf. § 1, stk. 2-4«.

3. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Grundskyldpromillen i en kommune kan højst udgøre 24, i Københavns og Fre-

deriksberg Kommuner dog med tillæg af den for amtskommunal grundskyld højeste tilladte promille.«

4. § 2, stk. 3-5, ophæves.

5. § 5 affattes således:

»§ 5. Amtsrådene fastsætter i forbindelse med den endelige vedtagelse af amtskommunens årsbudget grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som amtskommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse, jf. § 1, stk. 2-4.

Stk. 2. Grundskyldpromillen i en amtskommune kan højst udgøre 10.«

6. § 7, stk. 1, litra f, ophæves.

7. I § 23, stk. 1, 5. pkt., indsættes efter »amtskommunal grundskyld« ordene: »højst kan«.

8. § 23 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Dækningsafgift i henhold til denne paragraf kan ikke opkræves af:

1) Ejendomme, der er fritaget for grundskyld i henhold til § 7.

2) Ejendomme, der ligger i områder, der efter § 3 i lov om planlægning er udpeget som

særlige erhvervszoner. Det er en betingelse for fritagelsen, at ejendommen tilhører en virksomhed, der har erhvervet ejendommen, jf. § 29, stk. 1, efter erhvervszonens oprettelse og før den 1. januar 1995. Såfremt kun en del af en ejendom ligger i en erhvervszone, omfatter fritagelsen alene den del af forskelsværdien, der falder på denne del.«

9. § 23 A, stk. 5, 2. pkt., ophæves.

§ 2

I lov om udskrivning af skat til amtskommunen, jf. lovbekendtgørelse nr. 534 af 30. oktober 1974, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 315 af 4. juni 1986, foretages følgende ændringer:

1. *Titlen* affattes således:

»Lov om amtskommunal indkomstskat«.

2. §§ 1-3 ophæves.

§ 3

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 445 af 4. juni 1992, som ændret ved lov nr. 1053 af 23. december 1992, affattes *afsnittet*: »Beskatningsgrundlag for en amtskommune« i § 23 således:

»*Beskatningsgrundlag for en amtskommune*: Provenuet af amtskommunens indkomstskat med tillæg af 7,5 pct. af de afgiftspligtige grundværdier.«

§ 4

Stk. 1. For ejendomme, der er omfattet af § 1, stk. 3 og 4, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, som affattet ved § 1, nr. 1, træffer vurderingsrådet efter Told- og Skattestyrelsens instruktion de for lovens gennemførelse nødvendige afgørelser, herunder om fordeling af grundværdier.

Stk. 2. Der gives meddelelse til ejeren om vurderingsrådets afgørelser og fordelinger i medfør af stk. 1. Afgørelser og fordelinger kan påklages til skyldrådet inden 4 uger efter datoen for meddelelsen. I øvrigt anvendes de i afsnit G i vurderingsloven og kapitel 4 i skattestyrelsesloven fastsatte regler.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-3 og 5-7, og § 2 har virkning fra og med skatteåret 1994.

Stk. 3. Tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 8, fastsættes af indenrigsministeren. § 1, nr. 8, har virkning til og med skatteåret 1999.

Stk. 4. § 3 har virkning for beregningen af tilskud og tilsvær fra og med tilskudsåret 1994.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Det foreslås for det første at afskaffe grundskylden af erhvervsejendomme. For det andet foreslås det, at der indføres adgang for amtsrådene til selv at fastsætte størrelsen af den amtskommunale grundskyldpromille inden for et maksimum på 10 promille. For det tredje foreslås det at ophæve reglen om, at den kommunale grundskyld skal udskrives med mindst 6 promille, således at kommunerne får adgang til selv frit at fastsætte grundskyldpromillen inden for den gældende overgrænse på 24.

2. Baggrund

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med et ønske om at fremme væksten i samfundet med henblik på en øget beskæftigelse. Lovforslaget ligger i forlængelse af de ændringer på selskabs- og virksomhedsskatteområdet, som er gennemført i de senere år. En ophævelse af grundskylden på erhvervsjord vil forbedre det danske erhvervslivs konkurrenceevne og dermed føre til øget beskæftigelse.

For landbruget er produktionsjorden en nødvendig produktionsfaktor, der udgør en meget betydelig del af erhvervets samlede produktionsfaktorer. Grundskylden udgør derfor en særlig belastning for dette erhverv. Hertil kommer, at landbruget i de kommende år står over for betydelige indtjeningsproblemer og tilpasningskrav i lyset af reformen af EF's landbrugspolitik og det forventede resultat af GATT-forhandlingerne med risiko for tab af eksportindtjening og arbejdspladser.

Forslagsstillerne finder således set i en valuta- og beskæftigelsesmæssig sammenhæng, at udskrivningen af grundskyld på erhvervsjord udgør en uhenigtsmæssig byrde på erhvervslivet generelt og på landbruget i særdeleshed.

Efter den gældende lov er der fastsat en grundskyldpromille på 10 for alle amtskommuner.

Forslagsstillerne finder det rimeligt, at der indføres adgang for amtskommunerne til selv at fastsætte

grundskyldpromillen, dog således, at promillen højst kan udgøre 10.

Efter den gældende lov skal grundskyldpromillen i en kommune udgøre mindst 6 og højst 24.

Forslagsstillerne finder det naturligt, at kommunerne i lighed med, hvad der er foreslået for amtskommunerne, får adgang til selv at fastsætte grundskyldpromillen uden nogen minimumsregel.

Det foreslås derfor at ophæve reglen om, at den kommunale grundskyldpromille skal udgøre mindst 6. Reglen om, at promillen højst kan udgøre 24, er ikke foreslået ændret.

3. Økonomiske konsekvenser

3.1. Umiddelbare økonomiske virkninger

Belysningen af de økonomiske konsekvenser er baseret på de budgetterede beskatningsforhold for 1993, d.v.s. udskrivningsprocent, udskrivningsgrundlag, grundskyldpromille og afgiftspligtige grundværdier, som de fremgår af det vedtagne budget for 1993.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, er det ikke muligt i dag at foretage en nøjagtig opgørelse af de grundværdier, for hvilke grundskylden skal afskaffes. Disse grundværdier har derfor måttet baseres på et meget groft skøn.

Skønnet over grundværdierne af erhvervsejendomme er baseret på vurderingsstatistikken fra den 19. almindelige vurdering pr. den 1. januar 1992 og omfatter grundværdier af ejendomme, hvis benyttelse stort set udelukkende kan henføres til erhvervsmæssigt formål. I skønnet indgår ikke et skøn over erhvervsandelen for blandede ejendomme samt grundværdier af ubebygget landbrugsareal. Det har endvidere ikke været muligt at foretage korrektion af grundværdierne, der er fastsat for stuehuse med tilhørende grund og have af de afgiftspligtige grundværdier for landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.

Med de anførte forudsætninger skønnes bortfaldet af grundskylden for erhvervsejendomme at udgøre 1.138 mio. kr. i 1994 for kommunerne (inkl. Københavns og Frederiksberg Kommuner) og 588 mio. kr.

for amtskommunerne, beregnet på grundlag af grundskyldpromiller og grundværdier i 1993. For amtskommunerne er korrigeret for betalingen til promillefondene.

I lovforslagets § 3 foreslås det at ændre det afsnit i § 23 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, der fastlægger, hvorledes det amtskommunale beskatningsgrundlag opgøres. Beskatningsgrundlaget indgår i beregningen af statstilskud – dets fordeling mellem amtskommunerne – og i udligningen af beskatningsgrundlag mellem amtskommuner. I lovforslagets § 3 foreslås det, at der – i lighed med hvad der gælder med hensyn til det kommunale beskatningsgrundlag – skal indregnes 7,5 pct. af de afgiftspligtige grundværdier ved opgørelsen af det amtskommunale beskatningsgrundlag. En umiddelbar beregning under forudsætning af en uændret grundskyldpromille på 10 vil give en højere grundværdivægt end den foreslåede på 7,5 pct. Men da lovforslaget giver amtskommunerne adgang til at fastsætte en lavere grundskyldpromille, er det valgt også at lade de afgiftspligtige grundværdier indgå med 7,5 pct. i den amtskommunale ordning.

Bortfaldet af grundskylden for erhvervsejendomme vil påvirke (amts)kommunernes beskatningsgrundlag i varierende omfang og vil herigennem påvirke de (amts)kommunale tilskuds- og udligningsordninger.

Derudover vil staten få en vis provenugevinst som følge af højere skattegrundlag.

3.2. Samfundsøkonomiske virkninger

Ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme medfører en reduktion af grundskyldprovenuet på ca. 1,9 mia. kr. pr. år. Efter hensyntagen til fradragretten for grundskyld i indkomstskatteopgørelsen og ophævelse af promillefondene anslås det umiddelbare nettoprovenutab til ca. 1¼ mia. kr. på årsbasis.

Ophævelse af grundskylden vil stimulere vækst, beskæftigelse og offentlige finanser dels direkte, dels indirekte som følge af afledte ejendomspriseffekter.

Det skønnes, at beskæftigelsen efter et par år vil være ca. 4.000 personer højere end ellers, og den umiddelbare forringelse af den offentlige saldo vil være neutraliseret.

Der er således tale om et initiativ, som forbedrer beskæftigelsen, og hvor den umiddelbare forringelse af den offentlige sektors saldo vil forsvinde efter nogle år. Hertil kommer, at bortfald af grundskyld vil dæmpe effekten på indtjening og ejendomspriser i landbruget af faldende kornpriser. Ligeledes vil markedet for erhvervsejendomme kunne få et hårdt

tiltrængt løft efter nogle år med udlejningsvanskeligheder og faldende priser.

I øvrigt vil der kunne være yderligere positive virkninger som følge af en nedbringelse af antallet af konkurser og kommunernes muligheder for salg af jord til erhvervsformål.

Selv om forslaget har en dynamisk effekt, der på sigt modsvarer den umiddelbare belastning af de offentlige budgetter, nødvendiggør det store underskud på statsbudgettet, at forslaget fra starten er fuldt finansieret.

Forslagsstillerne vil derfor i forbindelse med forhandlingerne om lovforslaget sikre den nødvendige finansiering, idet den samlede økonomiske virkning må indgå i forbindelse med forhandlingerne med kommunerne om kommunernes økonomi i 1994 og fremefter.

4. Administrative konsekvenser

For vurderingsformændene må der i en overgangsperiode regnes med en vis administrativ merbelastning i forbindelse med besigtigelser m.v., ligesom der i en overgangsperiode må forventes en begrænset administrativ merbelastning af skyldrådenes sekretariater som følge af den øgede påklage, der erfaringsmæssigt forekommer i forbindelse med ændrede vurderingsregler.

For kommunerne må påregnes visse administrative engangsudgifter vedrørende sekretariatsbistand, tilpasning af edb-systemer m.v. i forbindelse med de ændrede vurderingsregler. På længere sigt skønnes lovforslaget ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med denne bestemmelse indsættes i § 1 tre nye bestemmelser, hvorved kommunernes adgang til at påligne grundskyld af erhvervsejendommers grundværdi efter fradrag for forbedringer afskaffes med virkning fra og med skatteåret 1994. Bestemmelsen gælder tillige amtskommunerne.

I stk. 3 fastsættes, at der af ejendomme, der efter vurderingsrådets bestemmelse må anses for benyttet til erhvervsmæssigt formål, ikke svares kommunal grundskyld.

Erhvervsejendomme omfatter ejendomme, der anvendes erhvervsmæssigt til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed samt ejendomme, der anvendes erhvervsmæssigt til landbrug, skovbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage,

bortset fra de afgiftspligtige grundværdier, der særskilt er fastsat for stuehuse med tilhørende grund og have.

Ubebyggede ejendomme, bortset fra ubebyggede landbrugsarealer, omfattes ikke af denne bestemmelse uanset den planlagte anvendelse.

I stk. 4 fastsættes, at hvis kun en del af en ejendom anvendes til erhvervmæssige formål, omfatter den gradvise afskaffelse af grundskylden alene den del af grundværdien, der kan henføres til dette formål.

Ifølge vurderingslovens § 33 træffer vurderingsrådet bestemmelse om, til hvilken benyttelse en ejendom skal henføres. Der arbejdes i den forbindelse med forskellige benyttelseskoder. Visse af disse koder såsom »ren forretning« og »fabrik og lager« omfatter ejendomme, der stort set alle uden videre vil kunne henføres til erhvervmæssigt formål. Der skal dog efter forslaget også foretages en opgørelse eller udskillelse af andre ejendomme, der anvendes til erhvervmæssigt formål. Rådets afgørelse og eventuelle fordeling vedrørende den enkelte ejendom vil kunne påklages efter de almindelige regler i vurderingsloven og skattestyrelsesloven.

Told- og Skattestyrelsen vil kunne give vurderingsmyndighederne nærmere instruktion om, hvorledes de skal gennemføre udskillelsen af ejendomme, der anvendes til erhvervmæssigt formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4 samt bemærkningerne hertil. Det endelige resultat af opdelingen vil under forudsætning af lovens vedtagelse medio marts 1993 kunne foreligge medio august 1993. Det skal dog bemærkes, at den maskinelle udsøgning af erhvervsjendomme vil kunne være foretaget allerede i marts måned, og på baggrund heraf vil det være muligt for den enkelte kommune til brug for budgetlægningen for 1994 at beregne, hvor stor en del af de samlede grundværdier, der højst kan anses som erhvervsgrundværdier. Det vil kort tid herefter være muligt at foretage et skøn over erhvervsfordelingerens virkning for den enkelte kommune.

Belysningen af de økonomiske konsekvenser af denne bestemmelse, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslaget, har måttet baseres på et meget groft skøn over de grundværdier, for hvilke grundskylden skal afskaffes.

I stk. 5 fastsættes, at hvis en ejendom som følge af ændring i anvendelsen overgår til eller ophører med at skulle svare grundskyld efter bestemmelserne i stk. 3 og 4, sker dette med udgangen af det kvartal, hvori ændringen efter vurderingsrådets bestemmelse anses at have fundet sted. Reglen svarer til reglerne i gældende lovs § 7, stk. 5, og § 23 A, stk. 5, hvorefter ændringer i ejendomsbeskatningen som følge af æn-

dring i anvendelsen også får virkning med udgangen af det kvartal, hvori ændringen er sket.

Ansættelserne ved de almindelige vurderinger og årsreguleringer pr. 1. januar vil normalt først få skattemæssig virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår, dvs. 1 år efter vurderingsterminen. Da ændring i anvendelsen vil kunne ske til enhver tid uden for de almindelige vurderinger og årsreguleringer, er det fundet rigtigst at lade ændringen få virkning med udgangen af det kvartal, hvori ændringen er sket.

Til nr. 2

I primærkommunerne fastsættes grundskyldpromillen af kommunalbestyrelsen i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget. Denne fastsættelse er af formel karakter, for så vidt som grundskyldpromillen ifølge lovens § 2, stk. 1, skal angive forholdet mellem på den ene side det beløb, der – tillige ifølge det vedtagne årsbudget – skal udskrives som kommunal grundskyld, og på den anden side summen af de afgiftspligtige grundværdier, således som disse er opgjort på tidspunktet for budgettets vedtagelse. Grundskylden udskrives således efter de gældende regler med samme promille af alle ejendomme i kommunen.

I forbindelse med afskaffelsen af beskatningen af erhvervsjendomme har man valgt at fastholde reglen om, at grundskylden udskrives med én og samme promille af alle ejendomme i kommunen.

Til nr. 3

Det foreslås at affatte lovens § 2, stk. 2, således, at kommunerne får adgang til selv at fastsætte grundskyldpromillen inden for en overgrænse på 24 promille.

Efter den gældende lov skal promillen udgøre mindst 6 og højst 24. Forslaget indebærer således, at kravet om, at den kommunale grundskyldpromille mindst skal udgøre 6, bortfalder.

For Københavns og Frederiksberg Kommuner skal der dog til den generelle overgrænse på 24 promille lægges den for amtskommunal grundskyld højeste tilladte promille.

Da denne, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, er foreslået fastsat til 10, vil overgrænsen for grundskyldpromillen for Københavns og Frederiksberg Kommuner fortsat udgøre 34.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve gældende lovs § 2, stk. 3–5. Disse bestemmelser er nogle overgangsregler, som ikke længere har betydning.

Reglerne knytter sig til den over- og undergrænse (6 og 24 promille), der er fastsat i lovens § 2, stk. 2.

Ved indførelsen af denne regel, jf. lov nr. 312 af 4. juni 1986, fastsattes i ejendomsskattelovens § 2, stk. 3-5, nogle overgangsregler, hvorefter kommuner, hvis grundskyldpromille for 1986 lå uden for dette interval, fik mulighed for at tilpasse grundskyldpromillen til de nye grænser over nogle år.

Da alle kommuners grundskyldpromiller nu er bragt inden for grænserne på 6 og 24 promille, har overgangsreglerne ikke længere betydning og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 5

Det foreslås, at der gives amtsrådene adgang til selv at fastsætte den amtskommunale grundskyldpromille inden for en overgrænse på 10.

I gældende lovs § 5 er det fastsat, at alle amtskommuner for skatteårene 1991-1993 skal opkræve amtskommunal grundskyld med 10 promille. Forslagsstillerne finder imidlertid ikke, at der er noget grundlag for en sådan direkte lovmæssig regulering af den amtskommunale ejendomsbeskatning.

Forslaget om at afskaffe grundskylden af produktionsjord indebærer, at reglerne om landbrugets promillefonde bortfalder. Disse regler findes i ejendomsskattelovens § 5, stk. 2 og 3, og går ud på, at kommunerne skal indbetale en del af den amtskommunale grundskyld af landbrugs- og lignende ejendomme til statskassen. Beløbet udgør 4,3 promille af de pågældende ejendommers grundværdier bortset fra de afgiftspligtige grundværdier, der er fastsat for stuehuse med tilhørende grund og have. Beløbene indgår i fonde, hvis midler anvendes til fremme af erhvervsøkonomiske foranstaltninger inden for de erhverv, der er omfattet af ordningen. Reglerne om disse fonde findes i lov nr. 414 af 13. juni 1990 om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

Til nr. 6

Det foreslås at ophæve ejendomsskattelovens § 7, stk. 1, litra f.

Ifølge denne bestemmelse er visse ejendomme, der ligger i erhvervszoner, fritaget for kommunal og amtskommunal grundskyld.

Forslaget om at ophæve denne bestemmelse er en konsekvens af forslaget om generelt at afskaffe grundskylden af erhvervsjendomme.

Fritagelsesbestemmelsen i ejendomsskattelovens § 7, stk. 1, litra f, er endnu ikke trådt i kraft. Bestemmelsen blev indsat i ejendomsskatteloven ved lov nr.

481 af 24. juni 1992. Ifølge § 2 i denne lov fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden af indenrigsministeren.

Baggrunden herfor er, at loven er blevet notificeret for EF-Kommissionen og derfor først vil blive sat i kraft, når EF-Kommissionens anerkendelse af lovens forenelighed med EF's statsstøtteregler foreligger.

EF-Kommissionen har i øvrigt stillet vilkår som forudsætning for at meddele denne anerkendelse.

Til nr. 7

Forslaget vedrører bestemmelsen i lovens § 23, stk. 1, 5. pkt.

Ifølge denne bestemmelse kan den maksimale promille på 10 for dækningsafgift af grundværdien af visse offentlige ejendomme yderligere forhøjes med halvdelen af den promille, hvormed amtskommunal grundskyld opkræves i det øvrige land, når der er tale om ejendomme, der ligger i København og Frederiksberg.

Den foreslåede ændring indebærer, at formuleringen »hvormed amtskommunal grundskyld opkræves i det øvrige land« ændres til: »hvormed amtskommunal grundskyld højst kan opkræves i det øvrige land«.

Forslaget er en følge af lovforslagets § 1, nr. 5, om adgang for amtsrådene til selv at fastsætte grundskyldpromillen inden for en overgrænse på 10.

Til nr. 8

Bestemmelsen går ud på at fritage visse ejendomme i erhvervszoner for pligten til at svare dækningsafgift efter ejendomsskattelovens § 23 A om dækningsafgift af kontor-, forretnings- og lignende ejendomme. Det sker via den foreslåede affattelse af ejendomsskattelovens § 23 A, stk. 3, nr. 2. Den foreslåede affattelse af § 23 A, stk. 3, nr. 1, svarer til gældende lov.

Ved lov nr. 481 af 24. juni 1992 indførtes fritagelse for grundskyld af visse ejendomme i erhvervszoner.

Denne fritagelse for grundskyld indebar samtidig, at ejendomme automatisk også var fritaget for dækningsafgift efter ejendomsskattelovens § 23 A.

Fritagelsen af ejendomme i erhvervszoner for grundskyld er imidlertid foreslået ophævet som følge af forslaget om generelt at afskaffe grundskylden for erhvervsjendomme, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Som følge heraf er det nødvendigt at indsætte en særlig fritagelsesbestemmelse i ejendomsskattelovens § 23 A for at opretholde fritagelsen af ejendomme i erhvervszoner for dækningsafgift.

Til nr. 9

Det foreslås at ophæve ejendomsskatteovens § 23 A, stk. 5, 2. pkt. Ifølge denne bestemmelse kan finansministeren fastsætte det vederlag, kommunerne skal erlægge til vurderingsrådene for foretagelse af fordelinger i tilfælde, hvor en ejendom kun er delvis dækningsafgiftspligtig efter ejendomsskatteovens § 23 A.

Vederlag for disse fordelinger er imidlertid afskaffet pr. 1. januar 1982 i medfør af punkt 7 i Skattedepartementets cirkulære af 16. marts 1982.

Til § 2

Lovforslagets § 2 går ud på at ophæve §§ 1-3 i lov om udskrivning af skat til amtskommunen. Disse regler indeholder bestemmelserne om det såkaldte amtskommunale ligningsforhold, det vil sige forholdet mellem de beløb, amtsrådene skal udskrive som indkomstskat og grundskyld som led i vedtagelsen af årsbudgettet.

Bestemmelserne går – let forenklet – ud på, at halvdelen af de budgetterede skatteindtægter skal udskrives som indkomstskat og den anden halvdel som grundskyld, dog således at grundskyldpromillen højst kan udgøre 20.

Fra og med skatteåret 1972-73 nåede alle amtskommuner op på lovens maksimumpromille på 20; og den amtskommunale grundskyldpromille var dermed reelt fikseret på denne sats.

Fra og med 1978 har forholdet dog været det, at den amtskommunale grundskyldpromille har været fastsat ved særlige love. Disse har omfattet bestemt angivne skatteår, og reglen om en maksimal amtskommunal grundskyldpromille på 20 i lov om udskrivning af skat til amtskommunen er derfor ikke blevet ophævet i forbindelse med vedtagelsen af disse særlige love. Senest er det fastsat i den kommunale ejendomsskatteovs § 5, at den amtskommunale grundskyld for skatteårene 1991-1993 skal udskrives med 10 promille af den afgiftspligtige grundværdi, jf. lov nr. 303 af 16. maj 1990.

I det foreliggende lovforslags § 1, nr. 5, er det foreslået, at der fra og med skatteåret 1994 gives amtsrådene adgang til selv at fastsætte den amtskommunale grundskyldpromille inden for en overgrænse på 10.

Som en konsekvens heraf foreslås det at ophæve reglerne om fastsættelsen af den amtskommunale grundskyldpromille i lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

Loven vil efter en sådan ændring alene indeholde regler om udskrivning af indkomstskat til amtskom-

munen, og lovens titel foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 3

Det foreslås at ændre det afsnit i § 23 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, der fastlægger, hvorledes det amtskommunale beskatningsgrundlag opgøres. Beskatningsgrundlaget anvendes i lovens ordning for udligning af forskelle i beskatningsgrundlag mellem amtskommuner.

Ved indregning af grundskyld ved udligning af beskatningsgrundlag gælder der i dag forskellige regler på henholdsvis det kommunale og det amtskommunale område. I den kommunale ordning indgår 7,5 pct. af de afgiftspligtige grundværdier i den enkelte kommunes beskatningsgrundlag, mens man i den amtskommunale ordning dividerer den enkelte amtskommunes grundskyldprovenu med udskrivningsprocenten, og det fremkomne beløb indgår i beskatningsgrundlaget. Forskellen skyldes, at kommunerne selv kan fastsætte grundskyldpromillen i et interval mellem 6 og 24, mens den amtskommunale hidtil har været fastsat ved lov.

Ved § 3 i det foreliggende lovforslag foreslås det, at der – i lighed med hvad der gælder med hensyn til det kommunale beskatningsgrundlag – skal indregnes 7,5 pct. af de afgiftspligtige grundværdier ved opgørelsen af det amtskommunale beskatningsgrundlag.

Dette forslag skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvorved der fra og med skatteåret 1994 gives amtsrådene adgang til selv at fastsætte grundskyldpromillen inden for en overgrænse på 10.

Til § 4

Denne bestemmelse vedrører administrationen af lovforslagets § 1, nr. 1, om afskaffelse af grundskylden for erhvervsejendomme.

I denne forbindelse vil der kunne foretages en maskinel udsøgning af de ejendomme, for hvilke de nye regler må antages at få betydning. På basis heraf vil vurderingsrådet kunne afgøre, om der er tale om erhvervsejendomme, for hvilke ejendomsbeskatningen skal lempes, og for de ejendomme, der kun delvis anvendes til erhverv, foretage fordeling af grundværdi på den erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige del af ejendommen. Vurderingsrådets afgørelse og fordelinger kan påklages til skyldrådet inden for en klagefrist på 4 uger og eventuelt videre til Landsskatretten efter de almindelige regler i vurderingsloven og skattestyrelsesloven.

For de ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, frugtplantage og planteskole, er der allerede efter gældende regler foretaget fordeling af grundværdi på henholdsvis stuehus og på den øvrige ejendom. Denne fordeling vil kunne anvendes ved beregningen af den del af ejendomsbeskatningen, som skal lempes.

I tilfælde af, at en ejendom eller en del af en ejendom senere overgår til eller ophører med at anvendes til erhvervsmæssigt formål, vil vurderingsarbejdet omfatte afgørelse om den ændrede benyttelse, herunder om den ændrede fordeling af grundværdi for ejendomme, der kun delvis anvendes til erhverv, jf. bestemmelserne i vurderingslovens § 33, stk. 1 og 2. Som det fremgår af den foreslåede nye bestemmel-

se i lovens § 1, stk. 5, får ændringerne skattemæssig virkning med udgangen af det kvartal, hvori de efter vurderingsrådets bestemmelse anses at have fundet sted, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.

Til § 5

De foreslåede ændringer i ejendomsbeskatningen skal på nær en enkelt undtagelse have virkning fra og med skatteåret 1994.

Den nævnte undtagelse er den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 8, om fritagelse af ejendomme i erhvervszoner for dækningsafgift. Tidspunktet for denne bestemmelses ikrafttræden vil, jf. lovforslagets § 5, stk. 3, blive fastsat af indenrigsministeren.